

[Dohrmann]

Da ministeren formentlig er enig i, at dette er noget utilstedeligt roderi, der ikke giver skattemæssig ligestilling for skatteyderne, skal her ved anmodes om, at ministeren bringer denne sag i orden ved at indrømme alle landets eksportchauffører samme skattemæssige fradragsmuligheder som dem, der er godkendt i Esbjerg.

(Besvaret sammen med nedenstående spm. nr. S 232).

Spm. nr. S 232

Til skatteministeren (1/8 88) af:

Dohrmann (FP):

»Hvorfor diskriminerer skattemyndighederne eksportchaufførerne ved, at disse under overnatning i udlandet kun må foretage fradrag i den skattepligtige indkomst på 150 kr. pr. døgn, medens f.eks. statens ansatte kan fratække langt over det dobbelte?«

Begrundelse

At være langturschauffør er som regel forbundet med hårdt slid, agtpågivende arbejde og oftest lange, trælse ture på udenlandske motorveje på nogle tidspunkter, hvor andre danskere sidder og hygger sig.

På baggrund af dette, men også fordi eksportchaufførerne udfører en prisværdig indsats med at bringe danske eksportprodukter frem til udenlandske modtagere, finder spørgeren det mindst talt diskriminerende at nedgøre disse job ved at give statens ansatte – der som regel rejser rundt med en mappe fyldt med intetsigende papirer – over dobbelt så store fradrag på selvangivelsen.

For at få afklaret, om der findes andre mærkværdigheder inden for dette område, skal venligst anmodes om, at det af besvarelsen fremgår, hvor mange forskellige fradragsmuligheder der forefindes ved overnatning i Italien, hvor stor forskelsbehandling der praktiseres, hvilke grupper de omfatter, samt en forklaring på, hvorfor en chauffør ikke værdsættes lige så højt som en offentligt ansat.

Svar (10/8 88):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Lastbilchauffører omfattes i lighed med en række andre grupper ikke af de almindelige

regler om skattefri godtgørelse på rejse. Dette er nu for 1988 præciseret i SD-cirkulære 1988-13, punkt 3.1.2.2., hvorefter der ikke kan udbetales skattefri godtgørelse til ansatte, der i deres erhverv transporterer varer og personer eller gør tjeneste på skibe, i luftfartøjer og i fartøjer og installationer, der anvendes i tilknytning til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster. Denne undtagelse svarer til formuleringen af ligningslovens § 33 A, stk. 2, jf. også ligningslovens § 9 E, stk. 2.

Under hensyn til, at langturschaufførerne før skattereformen kunne foretage et fradrag efter en standardsats på 150 kr. pr. dag, har Ligningsrådet vedtaget at opretholde en særordning for denne persongruppe og med den angivne sats på 150 kr. som en skattefri godtgørelse, subsidiært som fradrag. Satsen er fastsat under hensyn til, at beløbet alene skal dække lønmodtagerens merudgifter til ophold og fortæring under rejse.

Hvis der gives samtlige lastbilchauffører tilfaldelse til at foretage fradrag efter satsen 350 kr. (eller en højere sats gældende for det pågældende land), vil det indebære, at de pågældende opnår meget store fradrag i forhold til de formodede faktiske udgifter. Statsskattedirektoratet har allerede modtaget henvendelser om genoptagelse med anmodning om fradrag efter satsen på 350 kr. Der er i disse sager tale om betydelige beløb. Eksempelvis bemærkes, at en skatteyder har anmodet om fradrag for 315 udedage à 350 kr., i alt 110.250 kr., mens den pågældende på selvangivelsen har fratrukket 40.500 kr., således at der skal gives yderligere fradrag på 69.750 kr.

Statsskattedirektoratet finder ikke, at et konkret givet tilsagn til en begrænset kreds af lønmodtagere bør medføre, at andre lønmodtagergrupper har krav på tilsvarende fradrag, når dette ikke er begrundet i udgifter.

Om fradragsmulighederne ved rejse med overnatning i Italien kan oplyses, at satsen for skattefri godtgørelse i 1987 af Ligningsrådet er fastsat til 75.000 lire pr. rejsedag i overensstemmelse med Finansministeriets sats. Satsen benyttes af ansatte, der er på rejse for deres arbejdsgever, uanset om de pågældende er offentligt eller privat ansat. Det er imidlertid en forudsætning, at de pågældende kan anses for at være på rejse, og jeg anser det ikke for diskriminerende, at enkelte grupper, herunder lastbilchauffører, er undtaget fra disse satser, når dette er begrundet i disse gruppers særlige